МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ НАЦІОНАЛЬНИЙ УНІВЕРСИТЕТ "ЛЬВІВСЬКА ПОЛІТЕХНІКА"

ЛЕКЦІЯ 2. Різновиди методів навчання з вчителем. Лінійна регресія

Львів -- 2025

Лекція зі штучного інтелекту 2025-02

Вступ

На цьому занятті ми розглянемо машинне навчання з вчителем (supervised learning), зосередившись на лінійній регресії як одному з фундаментальних алгоритмів цього підходу. Ми дослідимо основні концепції, методи оптимізації та практичні аспекти застосування цих технік.

Теми, що розглядаються

- 1. Машинне навчання з вчителем: концепція та принципи
- 2. Лінійна регресія як базовий алгоритм
- 3. Функція втрат та її роль у навчанні моделі
- 4. Градієнтний спуск як метод оптимізації
- 5. Гіперпараметри та їх налаштування
- 6. Практичні застосування лінійної регресії

Машинне навчання з вчителем

Типи машинного навчання

Машинне навчання можна розділити на кілька основних категорій:

Навчання з вчителем (Supervised Learning)

Навчання з вчителем — це тип машинного навчання, при якому алгоритм навчається на розмічених даних. Розмічені дані — це дані, де для кожного вхідного прикладу (x) вже відомий правильний вихід або мітка (y).

Основні типи задач навчання з вчителем:

- **Класифікація**: віднесення вхідних даних до певних категорій або класів (наприклад, спам/не спам, розпізнавання цифр)
- Регресія: прогнозування неперервних числових значень (наприклад, ціни будинку, температури)

Навчання без вчителя (Unsupervised Learning)

Навчання без вчителя працює з нерозміченими даними, де алгоритм самостійно шукає структуру або закономірності. Основні типи задач:

- Кластеризація: групування схожих об'єктів у кластери
- Зменшення розмірності: зменшення кількості змінних у даних, зберігаючи при цьому найважливішу інформацію
- Виявлення аномалій: ідентифікація незвичайних або відхилених зразків у даних

Навчання з підкріпленням (Reinforcement Learning)

Навчання з підкріпленням — це підхід, де агент навчається приймати рішення, взаємодіючи з середовищем. Агент отримує винагороди або покарання за свої дії, і його мета — максимізувати сумарну винагороду з часом.

Цей підхід особливо ефективний для:

- Ігор (шахи, Go, відеоігри)
- Робототехніки
- Автономних транспортних засобів
- Оптимізації ресурсів

Генеративний ШI (Generative AI)

Генеративний ШІ— це підкатегорія машинного навчання, яка створює новий контент на основі навчальних даних. Ці моделі можуть генерувати:

- Текст (статті, діалоги, код)
- Зображення
- Аудіо (музика, мовлення)
- Відео

Генеративні моделі, такі як трансформери та генеративно-змагальні мережі (GANs), здатні створювати реалістичний контент, який може бути важко відрізнити від створеного людиною.

Основні концепції машинного навчання з вчителем

Машинне навчання з вчителем включає наступні ключові елементи:

- **Навчальні дані**: набір прикладів, де кожен приклад має вхідні ознаки (features) та відповідну мітку (label)
- Модель: математична структура, яка вивчає шаблони в даних
- Функція втрат: міра того, наскільки прогнози моделі відрізняються від фактичних значень
- Алгоритм оптимізації: метод мінімізації функції втрат шляхом коригування параметрів моделі

Процес машинного навчання з вчителем

Типовий процес машинного навчання з вчителем включає наступні етапи:

- 1. Збір та підготовка даних: отримання розмічених даних та їх попередня обробка
- 2. Вибір моделі: визначення типу моделі, яка найкраще підходить для вирішення задачі
- 3. Навчання моделі: використання алгоритму оптимізації для налаштування параметрів моделі
- 4. Оцінка моделі: перевірка ефективності моделі на тестових даних
- 5. Налаштування гіперпараметрів: оптимізація параметрів алгоритму навчання
- 6. Прогнозування: використання навченої моделі для прогнозування на нових даних

Лінійна регресія

Лінійна регресія— це один з найпростіших та найбільш фундаментальних алгоритмів машинного навчання з вчителем. Вона моделює лінійне відношення між вхідними змінними (ознаками) та вихідною змінною (міткою).

Математична модель лінійної регресії

У найпростішому випадку (з однією ознакою) лінійна регресія описується рівнянням:

```
$$y = wx + b$$
```

де:

- \$у\$ прогнозоване значення
- \$x\$ вхідна ознака
- \$w\$ вага (коефіцієнт нахилу)
- \$b\$ зміщення (перетин з віссю у)

Для багатовимірного випадку (з багатьма ознаками) рівняння розширюється до:

$$$$y = w_1x_1 + w_2x_2 + ... + w_nx_n + b$$$$

або у векторній формі:

 $\$y = \mathbb{W}^T + b\$$

Графічне представлення лінійної регресії

Мета лінійної регресії

Мета лінійної регресії— знайти такі значення параметрів \$\mathbf{w}\\$ та \$b\\$, які мінімізують різницю між прогнозованими значеннями та фактичними значеннями у навчальних даних.

Функція втрат у лінійній регресії

Для оцінки якості моделі лінійної регресії використовується функція втрат. Найпоширенішою функцією втрат для лінійної регресії є середньоквадратична помилка (Mean Squared Error, MSE).

Середньоквадратична помилка (MSE)

MSE обчислюється як середнє значення квадратів різниць між прогнозованими та фактичними значеннями:

 $SMSE = \frac{1}{N}\sum_{i=1}^{N}(y_i - hat{y}_i)^2$

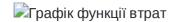
де:

- \$N\$ кількість прикладів
- \$y i\$ фактичне значення для i-го прикладу

• \$\hat{y} i\$ — прогнозоване значення для i-го прикладу

Квадрат різниці використовується з кількох причин:

- 1. Він перетворює від'ємні різниці на додатні значення
- 2. Він надає більшої ваги великим помилкам
- 3. Він створює гладку функцію, яку легше оптимізувати

Інтерпретація функції втрат

Функція втрат створює "ландшафт" у просторі параметрів моделі. Наша мета — знайти найнижчу точку цього ландшафту, яка відповідає оптимальним значенням параметрів.

Градієнтний спуск

Градієнтний спуск— це ітеративний алгоритм оптимізації, який використовується для знаходження мінімуму функції втрат шляхом поступового руху в напрямку, протилежному градієнту функції.

Принцип роботи градієнтного спуску

- 1. Починаємо з деяких початкових значень параметрів (зазвичай випадкових або нульових)
- 2. Обчислюємо градієнт функції втрат відносно кожного параметра
- 3. Оновлюємо параметри, рухаючись у напрямку, протилежному градієнту
- 4. Повторюємо кроки 2-3, доки не досягнемо збіжності

Математично, оновлення параметрів відбувається за формулою:

 $\$:= w_j - \alpha \frac{\partial}{\partial w_j}MSE\$\$ \$\$b := b - \alpha \frac{\partial}{\partial b}MSE\$\$ де \$\alpha \ — швидкість навчання (learning rate), яка визначає розмір кроку в напрямку, протилежному градієнту.

При прадієнтного спуску

Варіанти градієнтного спуску

Існує кілька варіантів градієнтного спуску:

- 1. Пакетний градієнтний спуск (Batch Gradient Descent): використовує всі навчальні приклади для обчислення градієнта на кожній ітерації
- 2. **Стохастичний градієнтний спуск (Stochastic Gradient Descent, SGD)**: використовує один випадковий приклад для обчислення градієнта на кожній ітерації
- 3. **Міні-пакетний градієнтний спуск (Mini-batch Gradient Descent)**: використовує підмножину навчальних прикладів для обчислення градієнта на кожній ітерації

Проблеми градієнтного спуску

При використанні градієнтного спуску можуть виникнути наступні проблеми:

- 1. **Вибір швидкості навчання**: занадто велика швидкість може призвести до розбіжності, а занадто мала до повільної збіжності
- 2. **Локальні мінімуми**: алгоритм може застрягти в локальному мінімумі (хоча для лінійної регресії функція втрат є опуклою і має лише один глобальний мінімум)
- 3. Плато: області з майже нульовим градієнтом, де навчання сповільнюється

Гіперпараметри в лінійній регресії

Гіперпараметри — це параметри алгоритму навчання, які встановлюються перед початком процесу навчання, на відміну від параметрів моделі, які визначаються під час навчання.

Основні гіперпараметри в лінійній регресії

- 1. **Швидкість навчання (learning rate)**: визначає розмір кроку в градієнтному спуску
- 2. Кількість ітерацій: максимальна кількість кроків градієнтного спуску
- 3. Регуляризація: параметр, який контролює складність моделі для запобігання перенавчанню
 - L1-регуляризація (Lasso)
 - L2-регуляризація (Ridge)
- 4. **Розмір міні-пакету**: кількість прикладів, що використовуються для обчислення градієнта в мініпакетному градієнтному спуску

Налаштування гіперпараметрів

Для знаходження оптимальних значень гіперпараметрів використовуються різні методи:

- 1. **Пошук по сітці (Grid Search)**: перебір всіх можливих комбінацій гіперпараметрів з заданого набору значень
- 2. **Випадковий пошук (Random Search)**: випадковий вибір комбінацій гіперпараметрів з заданого діапазону
- 3. **Байєсівська оптимізація**: послідовний вибір гіперпараметрів на основі результатів попередніх експериментів
 - Вплив гіперпараметрів на навчання

Вплив гіперпараметрів на модель

- **Швидкість навчання**: занадто велика швидкість може призвести до розбіжності, а занадто мала до повільної збіжності
- **Регуляризація**: сильна регуляризація може призвести до недонавчання, а слабка до перенавчання
- **Кількість ітерацій**: занадто мала кількість може призвести до недонавчання, а занадто велика до перенавчання або надмірних обчислювальних витрат

Практичні застосування лінійної регресії

Лінійна регресія широко застосовується в різних галузях:

- 1. Економіка та фінанси: прогнозування цін, аналіз попиту та пропозиції
- 2. Медицина: прогнозування результатів лікування, аналіз факторів ризику
- 3. Маркетинг: аналіз ефективності рекламних кампаній
- 4. Інженерія: моделювання фізичних процесів
- 5. Соціальні науки: аналіз взаємозв'язків між різними факторами

Висновок

У цій лекції ми розглянули основи машинного навчання з вчителем, зосередившись на лінійній регресії як одному з фундаментальних алгоритмів. Ми дослідили математичну модель лінійної регресії, функцію втрат, градієнтний спуск як метод оптимізації та роль гіперпараметрів у навчанні моделі.

Лінійна регресія, незважаючи на свою простоту, є потужним інструментом для моделювання лінійних залежностей та служить основою для розуміння більш складних алгоритмів машинного навчання. У наступних лекціях ми розглянемо інші алгоритми машинного навчання з вчителем та їх застосування для вирішення різноманітних задач.